

Při zkoumání rozvoje politického myšlení v islámu bychom se měli dozvědět, že muslimští učenci v průběhu minulých sto let vytvořili nové bezpříkladné teorie na poli politického myšlení. Někteří z nich však nebyli úspěšní při rozvoji a tyto teorie se ukázaly nevhodné pro chod záležitostí jejich společností. Íránská islámská revoluce v roce 1979 znamenala nahrazení monarchie Íránskou islámskou republikou. Inspirace pro novou vládu vzešla od velkého ájatolláha Sejveda Rúholláha Músavího Chomejního, který jako první začal formulovat koncept islámské vlády počátkem sedmdesátých let, kdy byl v exilu v iráckém Nadžafu, vzdělávacím a poutním středisku ší'itského islámu.

Je tedy nezbytné zamyslet se nad jeho myšlenkami a zkoumat jeho politické myšlení z různých důvodů: 1. myšlení imáma Chomejního položilo základy velkému hnutí, tzn. íránské islámské revoluci. 2. vyvrcholením islámské revoluce v Íránu horlivě očekávali utlačovaní lidé světa, zvláště pak Íránci, plody tohoto hnutí, a proto by to mělo být obšírně prostudováno. 3. kromě toho, aby se uchoval odkaz takového hnutí v historii, je nezbytné rozpracovat myšlenky Inudttahida, jenž mluví ve světle islámského učení vyvolat hnutí vedoucí k ustavení islámského systému a on sám může vzít na sebe vedení státu.

Hlavním cílem Chomejního byla skutečnost, aby vládou bylo pověřeno duchovenstvo, jež bylo náležitě zručné v islámské teologii a právu. Poukazoval na tuto ideální vládu jako velájat-e faqih neboli vládu znalce náboženského práva. Chomejního metoda předává politické vedení v době skrytosti neomylného imáma faqihovi, jehož vlastnosti ho nejlépe opravňují k vedení muslimské obce.

Autor podává podrobný rozbor politické koncepce velájat-e faqih podle imáma Chomejního na základě jeho knihy Velájat-e faqih a odráží názory a stanoviska ostatních významných ší'itských učenců.